

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	8011200673
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8011200673.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu: C. A. H., štátny príslušník Vietnamskej socialistickej republiky, trvale bytom Y., Vietnamská socialistická republika, prechodne bytom J., zastúpeného JUDr. Jozefom Širotníkom, advokátom, so sídlom v Trebišove, ul. M.R. Štefánika 3197/32, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Jarková ul. 31, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p.: PPZ-HCP-PO2-20-012/2011 z 8. augusta 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Scud/3/2011-46 z 20. januára 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Scud/3/2011-46 z 20. januára 2012 **p o t v r d z u j e** .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Oddelenia cudzineckej polície Policajného zboru Košice (ďalej len prvostupňový správny orgán) zo 16. novembra 2010 Č.s.: UHCP-PO-CP-KE-ZVC-030-036/2010 administratívne vyhostil žalobcu na územie Vietnamu podľa § 56 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov a zároveň podľa § 57 ods. 1 písm. a/ bod 5 zákona o pobyte cudzincov žalobcovi zakázal vstup na územie Slovenskej republiky na dobu piatich rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Podľa § 57 ods. 3 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov určil lehotu na vycestovanie do 7 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu podal včas odvolanie žalobca.

Rozhodnutím Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície v Prešove z 9. februára 2011 č. UHCP-PO-HCP-20-003/2011 žalovaný zmenil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo dňa 16. novembra 2010 č. s: UHCP-PO-CP-KE-ZVC-030-036/2010 len vo výroku týkajúceho sa lehoty na vycestovanie, a to podľa § 57 ods.3 zákona o pobyte cudzincov na 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Krajský súd v Prešove rozsudkom č. k. 11Scud 2/2011-51 zo 7. júna 2011 toto rozhodnutie žalovaného

zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. e/ zák. č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že v konaní žalovaného bola zistená taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia.

Rozhodnutím z 8. augusta 2011 žalovaný opätovne rozhodoval o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu tak, že zmenil vo výroku vetu: „Podľa § 57 ods. 3 písm. a/ zákona o pobyte cudzincov policajný útvar určuje v predmetnom rozhodnutí lehotu na vycestovanie do 7 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.“ A nahradil ju vetou: „Podľa § 57 ods. 3 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar určuje v predmetnom rozhodnutí lehotu na vycestovanie do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.“ V ostatných častiach rozhodnutie potvrdil a odvolanie zamietol.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobou z 30. augusta 2011 žalobca žiadal napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobu odôvodnil tým, že rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu i odvolacieho orgánu (žalovaného) vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu, z ktorého vychádzalo rozhodnutie je v rozpore s obsahom spisov. Podmienku podnikania v zmysle § 19 zákona č. 48/2002 Z. z. má žalobca splnenú, čo je nesporne preukázané výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti NDV s.r.o., z ktorého vyplýva, že žalobca je konateľom spoločnosti od 23. septembra 2008. Žalovaný podľa žalobcu pochybil (nesprávne právne vec posúdil), keď v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že „účastník konania od udelenia povolenia na prechodný pobyt nevykonáva na území Slovenskej republiky podnikateľskú činnosť“. Žalobca uviedol, že síce 10. decembra 2008 uzavrel s firmou NDV s.r.o. pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce (dňom vzniku pracovného pomeru) 11. decembra 2008, ale po zistení, že je to v rozpore s povolením na prechodný pobyt, hneď dňa 11. decembra 2008 zrušil pracovný pomer. Správne orgány ktoré rozhodli o vyhostení žalobcu a zákaze vstupu na územie Slovenskej republiky napriek vyššie uvedenému vychádzali z toho, že žalobca pracoval vo firme NDV s.r.o. ako zamestnanec, ale už neuvádzajú do kedy žalobca pracoval ako zamestnanec, resp. nezobrali do úvahy, že pracovný pomer bol hneď ku 11. decembru 2008 zrušený. Argumentácia žalovaného v odôvodnení rozhodnutia, že ide o účelový a tendenčný dôkaz neobstoí a správny orgán nemôže výkladom účelovosti a tendenčnosti spochybníť zápis v obchodnom registri, ani platný a záväzný právny úkon (dohodu o rozviazaní pracovného pomeru).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 06.10.2011 uviedol, že so skutočnosťami uvedenými v žalobe sa vysporiadal už v odvolacom konaní a navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250f ods. 1, 2 O.s.p., preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, oboznámil sa s obsahom administratívneho spisu a jednomyselne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, lebo rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom. Súd sa stotožnil so skutkovými zisteniami, s argumentáciou aj s právnym posúdením zisteného skutkového stavu správnych orgánov, že žalobca svojím konaním porušil zákon o pobyte cudzincov, pretože za rozhodujúce považoval vyjadrenie žalobcu v zápisnici zo dňa 25. mája 2010 spísanej na Oddelení cudzineckej polície Policajného zboru v Košiciach kde uviedol, že vo firme NDV s.r.o. nepodnikal, ale v uvedenej firme pracoval od 11. decembra 2008 ako zamestnanec tejto firmy.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný aj pri úspechu v konaní zo zákona nemá nárok na náhradu trov konania.

III.

Odvolanie

Proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Scud /3/2011-46 z 20. januára 2012 podal odvolanie žalobca, ktoré odôvodnil tým, že podmienku podnikania v zmysle §19 zák. č. 48/2002 Z. z. mal splnenú, čo je nesporne preukázané výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti NDV s.r.o. z ktorého

vyplýva, že je konateľom spoločnosti od 23. septembra 2008. Tento zápis v obchodnom registri je nespochybniteľným dôkazom, že splňal podmienku podnikania v zmysle §19 zák. č. 48/2002 Z.z.. Je pravdou, že 10. decembra 2008 uzavrel s firmou NDV s.r.o. pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce (dňom vzniku pracovného pomeru) 11. decembra 2008, ale po zistení, že je to v rozpore s povolením na prechodný pobyt hneď 11. decembra 2008 pracovný pomer zrušil. Teda žalobcov pracovný pomer vznikol 11. decembra 2008 a hneď k tomuto dňu bol aj zrušený. Krajský súd považoval žalobcovu obranu (listinné dôkazy) za tendenčnú a účelovú, pričom napríklad zápis konateľa v obchodnom registri je nespochybniteľný zápis vo verejnom registri.

Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zruší rozhodnutie Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov, ul. Jarková 31, 080 01 Prešov z 08. augusta 2011, č. PPZ-HCP-PO2-20-012/2011 a rozhodnutie prvostupňového orgánu - Oddelenie cudzineckej polície PZ Košice, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Prešov, Úradu hraničnej a cudzineckej polície MV SR, Trieda SNP č. 35, 040 11 Košice zo 16. novembra 2010 č. UHCP-PO-CP-KE-ZVC-030-036/2010 a vráti veci žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril tak, že k nemu nemá čo dodať, pretože obsahuje skutočnosti, ku ktorým sa vyjadril v správnom konaní v napadnutom rozhodnutí.

IV.

Konanie na odvolacom súde

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 1. augusta 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 57 ods. 1 písm. a/ bod 5 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar môže administratívne vyhostiť cudzinca a určiť zákaz vstupu na päť rokov, ak vykonáva inú činnosť, než na akú mu bolo udelené povolenie na prechodný pobyt alebo vízum.

Podľa § 19 zákona o pobyte cudzincov, povolenie na prechodný pobyt na účel podnikania môže policajný útvar udeliť cudzincovi na základe oprávnenia na podnikanie vydaného podľa osobitného predpisu alebo cudzincovi, ktorý konal v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie v pracovnoprávnom vzťahu k tejto spoločnosti, alebo k družstvu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazujúc na presvedčivé a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu (v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody), len dopĺňa, že je nepodstatné, ak žalobca nechápe rozdiel medzi podnikaním a zamestnaneckým pomerom, resp., že len podnikanie je podľa §19 zák. č. 48/2002 Z. z. podkladom na povolenie na prechodný pobyt cudzinca a deklarovanie podnikania, formálnym potvrdením z obchodného registra, hoci v skutočnosti je žalobca zamestnancom, nemôže byť podkladom pre predĺženie povolenia prechodného pobytu na území Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pritom skúmal i podmienky povolenia na pobyt podľa zákona č. 44/2011 Z. z. o pobyte cudzincov účinného od 1. januára 2012, či nie sú priaznivejšie pre žalobcu, zistil však, že rovnako podľa tohto zákona by došlo k obdobnému postupu správnych orgánov a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách konania rozhodol odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa tak, že nárok na ne nemá žiadna zo strán, pretože žalobca v konaní nemal úspech a žalovaný na ne nemá nárok aj napriek tomu, že

v konaní úspešný bol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.